

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Dies Quarta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Secunda est, quia laboratur pro re summè DEO desiderata, consequenda, si ergo Deus Beseleel spiritu DEI, Sapientia & intelligentia, & scientia in omni genere replevit (ut Exod. 30. legitur) ut tabernaculum materiale DEO gratum conficeret, quid non faciet ijs, quos elegit, ut ex animabus facerent templum DEI sanctum: infinities ei magis dilectum, quàm illud materiale fuerit? Tertia est, quia pro Christo legatione fungitur talis Religiosus vel Sacerdos, ut S. Paulus 2. ad Corinth. 5. de se dixit; quidni ergo omnia ad hanc legationem necessaria speret? an non audiet à Christo: *Ego habeo vobis & sapientiam &c.* 2. Math. 10. Pari modo iurabit etiam considerare causas, ob quas extraordinarium præmium sperare possit Religiosus vel Sacerdos. Quarum prima est, puritas motivi, scilicet sola DEI Gloria; unde quò minorem mercedem accepit in ista Vita, tantò maiorem accipiet in altera. Secunda est, operum præstantia; nam, teste S. Dionysio, *opus divinissimum est, cooperari DEO in salute Animarum.* Tertia est, operum Varietas, & multitudo, quia talis Religiosi vita est quasi continuum opus misericordie, & quidem spiritualis, quæ longè præstat corporali. Quarta est, operis difficultas. Quinta denique est modus peragendi hæc opera, scilicet ex obedientia, qui mirè auget operis dignitatem. Quæ omnes causæ facient, ut meritò sperare possit Religiosus, se auditurum olim à Christo. *Euge ierue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam.* Math. 25.

Confidera III. Quàm efficacia sint hæc motiva ad spem tuam erigendam, & quomodo tu deinceps iisdem te ad maxima quæque opera, in tuam aliorumque salutem pattanda exercitare velis.

Pro IV. Die.

MEDITATIO I.

DE PRIMO ACTU CHARITATIS, SCILICET ERGA DEVM, SIVE DE CONTEMPTU OMNIUM RERVM TERRENARVM.

Punctum I.

Confidera I. Quantas causas habeas ad DEUM summè amandum. Omissis aliis tres tantum has diligenter perpende

Instr. VIII.

Q 9

pende

pende. Prima est, quia ille solus bonus est, & fons omnia bonitatis; *Cur ergo* (ut cum S. August. te alloquat) *quæres permulta, quarens bona anima, & corporis tui? ama unum bonum, & satis est*: maxime cum omnes res conditæ, cum bonitatem illarum admiraris & appetis, illis Christi verba Lucæ 18. te alloquantur: *Quid me dicis bonum? nemo bonus, nisi solus Deus*; Secunda est, quia ipse summè nollexit, ut beneficia creationis, Redemptionis, Vocacionis, Justificationis, Glorificationis &c. copiosè ostendunt, si quis injustus est secundum Ethicos, qui amantem non redam, quantum scelus erit, tantopere amantem non vicissim diligere: an non locum in tali habebit S. Augustini sententia exclamantis: *Domine, qui te non diligit, quia creatum est infernum meruit, sed qui te non diligit, quia redemptum est* (adde tu, quia vocat⁹ justificatus est, meretur, ut novus testam⁹ pro eo fiat): Tertia est, quia in nullo alio objecto satisfacere potest, appetitus amoris nostri, hinc verè exclamavit S. August. *Fecisti nos ad te, Domine, & inquietum est cor nostrum donec requiescat in te*, scilicet quàm parùm globus potest implere vas triangulare, tam parùm totus mundus cor nostrum ad formam triangularem, idè quæ ad solam SS. Trinitatem capere potest, ad formam triangularem replere poterit.

Considera II. Cùm una ex his causis sufficeret ad charitatem nostram in DEUM excitandam, quàm pertinax illud esse debeat, quod triplici hac causa, velut triplici funiculo qui difficulter rumpitur, ad amorem suum in DEUM convertendum pertrahi se non sinit, nec persuaderi: an non de hoc corde verè dici potest, illud S. Pauli: *Si quis non amat Dominum nostrum IESUM Christum, anathema sit*. 1. Cor. 16.

Considera III. DEUM te ultrò ad suum amorem deum invitare illis verbis Cant. 6. *Revertere, revertere, Sponsa mea, revertere, revertere, ut intuemur te*. An non exspectare poteris cum Sponsa: *Anima mea (& cor meum) locutus est tibi, quia desiderium meum locutus est tibi, quia desiderium meum locutus est tibi, quia desiderium meum locutus est tibi* (in amorem DEI) cùm dilectum meum locutus est tibi, quia desiderium meum locutus est tibi, quia desiderium meum locutus est tibi non vel nunc denuò cum S. Augustino exclamabis: *Serò te amavi, pulchritudo tam antiqua & nova, serò te amavi, Ecce tu intus eras, & ego foris, mecum eras, & ego tecum non eram*. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Sicut mulier illa 3. Reg. c. 3. noluit infan-
 tem, quem generat, vivum dividi, ita DEUM etiam nolle
 dividi per amorem cor tuum, quod ad se solum amandum
 creavit: Hinc Thomas Kemp. l. 2. c. 7. ait: *Dilectus tuus
 alius est natura, ut nolis alienum admittere, sed solus sult
 te tuum habere, & tanquam Rex in proprio throno sedere.*
 Hinc DEUS ipse quodammodo illis Christi verbis. Joan. 18.
 creatas res deferendas adhortatur: *Si me quaritis, sinite
 me abire.*

Considera II. Quam promptè & libenter valedicere de-
 ceas omni creaturæ, ut amore DEI deinceps plenius frui
 possis; quis enim non libenter guttulam aquæ relinqueret, si
 pro ea fons dulcissimi nectaris offerretur? quis umbram non
 promptè dimitteret, si ipsam substantiam possidere posset?
 quis leprosam & turpem Concubinam non ultrò expelleret,
 si formosissimæ Virginis amore, conjugioque frui posset?

Considera III. Quæ creatura hætenus à te inordinate fue-
 rit amata, & quomodo vel nunc illi valedicere velis, & dolo-
 rem ex tali dimissione ortum illis Elcanæ ad Annam prola-
 tis verbis, tibi que nunc velut à DEO dictis lenire: *Anima
 mea, cur siles? aut quamobrem affligitur cor tuum? nunquid
 ego melior tibi sum, quam decem, imò mille tales creaturae?
 Ergo cum S. Augustino: Scio, Domine, quia malè mihi
 prater te, non solum extra me, sed in meipso, & omnis
 mihi copia, qua Deus non est, egestas est mihi, l. 13. Confess.
 1. Colloq. ad B. V.*

Punctum III.

Considera I. Quanta felicitas tibi per hunc amoris actum
 inventura sit, cum enim omnes lites (& imperfectiones)
 nata S. Jacobum, c. 4. ex concupiscentiis nostris nascantur,
 concupiscentia autem ex opinione indigentia juxta Ethico-
 nam doctrinam oriatur, consequens est, ut, sicut per amorem
 Dei omnia possides, ita mox indigentia opinio, atque adeò
 concupiscentia, & cum hoc omnis turbatio & pecca-
 tum tollantur, quod præclare S. Thomas Kemp. l. 3. c. 37.
 indicavit his verbis: *Tunc deficient omnes vana phantasiae*

Q9 2

con-

conturbationes iniqua, & cura superflua. Tunc etiam videtur immoderatus timor, & inordinatus amor moriturus tunc experieris verum esse, quod S. Bernad. in júbilo dixit: *Quem tuus amor ebriat, novit; quid IESVS sapiat, quomodo felix est; quem satiatur, non est ultra, quod appetat.*

Considera II. Quomodo hanc felicitatem opere ipsius pertax sint plures animæ DEUM sincerè amantes, præcipue Franciscus, diu nocturne in animo versans illud: *DEVS meus & omnia.* Item ille Monachus, semper etiam inter comestiones lætus, quia (ut ipse quærentibus causam lætitiæ respondit) DEUM meum eripere nemo mihi potest.

Considera III. Quàm malè tu hætenus egeris, te felicitate ista privando, quàm justè ad eò exclamare cum Anna, Tobie Matre possis: *Omnia simul in te unò (ò mi Deus) habentes, te non dimittere debuimus à nobis.* Tobie cap. 10. *ergo vel nunc cum S. Davide Ps. 72. Quid mihi est in Cælo? & à te quid solui super terram? dic cum S. Paulo Rom. 8. Quis me separabit à charitate DEI? Et. Colloquium cum Christo.*

Pro IV. Die.

MEDITATIO II.

DE SECUNDO ACTU CHARITATIS
VINÆ, NEMPÈ DE PVRA INTENTIONE.

Punctum I.

Considera I. Inter officia veri amoris non potest meritiò à SS. Patribus & Ascetis reputari, quod amor omnia sua obsequia & opera ad solum Amati honorem & neplacitum dirigat, neque aliud pro labore suo præsumat exigat, quàm amato placuisse, id quod in amore, quo Religiosi DEUM amant, vel maximè locum habet; nam, testatur Bernardo, *suspectus est amor, cui aliud quid adipiscendi suffragari videtur.*

Considera II. An & quomodo tu hætenus per ejus purissimam intentionem tuam erga DEUM amorem declaraveris. Id ex sequentibus indicis facile colliges. 1. Si æquè in occulto exactè opera tua facias, atque in publicis coram alijs perficere consueveris. 2. Si perinde tibi sit

quos, siue multos operum tuorum spectatores habeas. 3. æquali promptitudine humilia ac gloriosa officia suscipias, obeasque. 4. Si neque ob laudatum opus inaniter ac immodicè exultes, neque ob vituperatum inordinatè tristescis. 5. Si quocunque successu tuorum operum contentus sis &c.

Considera III. Quàm pauea ex his indiciiis in te reperias, quàm exiguus proinde tuus in DEUM amor hæctenus fuerit, quomodo deinceps saltem in id unice incumbere velis, ut placere cum Christo possis; *Ego, qua placita sunt ei, facio, semper*, Colloquium ad SS. Patronos &c.

Punctum II.

Considera I. Quàm æquum sit, ut deinceps operibus tuis non aliam intentionem admisceas, quàm solius DEI beneplacitum, cum quocunque te convertas, nullibi maiorem pro tuis laboribus mercedem inuenire possis, quod quidem facili cognoscas; si condiciones, quas in mercede etiam excogitabili requireres, accuratius perpendas. Quarum prima est, ut sit magna; atqui placere DEO tam magnum est præmium, ut de facto Beati plus delectentur in hoc, quod placeant DEO, quàm quod ejus aspectu fruantur; unde meritò DEUS ad Abrahamo dixit, Genes. 15. *Ego protector tuus sum, & merces magna nimis.* Secunda est, ut parata sit, seu statim offeratur; atqui beneplacitum DEI mox eo momento, in quo opus peractum est, obtinetur. Tertia est, ut inaufertibilis sit; atqui solum DEI beneplacitum hoc habet, quia fieri non potest, ut id, quod semel DEO placuit, displicere incipiat; unde patet, nullam huic mercedi æqualem, neq; in ipso cælo reperiri posse.

Considera II. Qualia præterea commoda ex tali intentione reportaturus sis, videlicet summam ad opera omnia *indifferentiam* (cur enim unum præ alio appetas, cum in omnibus præmium tuum, id est, beneplacitum DEI æqualiter obtinere possis?) summam in quovis negotio *diligentiam* (si enim opera, quæ Principibus & Regibus hujus Mundi parantur, tantâ cum industriâ & perfectione laborantur, quantum diligentiam adhibebit, Qui scit, sua opera non hominum, sed DEI beneplacito præparari?) summam in omni labore

bore *alacritatem* (si enim spectatorum multitudo & constantia tantos Animos virésque addit Actoribus in theatris, quantò majores addet animos præsentia & aspectus DEI, cui soli placuisse infinities majus est præmium, quàm à ceteris omnibus hominibus & Angelis etiam possibilibus omnino cogitabili modo placuisset?)

Considera III. Quàm præclari sint hi fructus, & operandi Operario in Vinea Domini laboranti, ut cum Jaco Patriarcha omnis labor per totam vitam suscipiendus sit & brevis ei videatur, præ Desiderij, quo DEO placere optat, magnitudine. Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Considera I. Quibus mediis uti deinceps velis, ad hanc purissimæ intentionis saluberrimum Exercitium, frequentia non displicebunt. 1. Si sæpius & accuratè perpendas, quanti faciendum sit placere DEO. 2. Si hoc præmium frequenter, & initio maximè posteriorum operum animo tuo objicias. 3. Si quando in publico opus aliquod honorificum peragendum est, priùs tecum perpendas, quàm modicum foret præmium, si ab universis tuis Auditoribus & Spectatoribus summam laudem atque applausum ferres, ut solo DEI beneplacito comparatum, atque adeò hoc solo tuo operi præfigas. 4. Si opera, quæ in occulto facis, singulari cum industria & alacritate facias, eo potissimum capite, quia credis, te à DEO spectari, & illi soli summè placere cupis. 5. Si postquam Laus & gloria tibi ex operibus quo parva est, mox eâ repudiata ad tuum præmium revertas, applicando ad hunc finem verba illa à S. Angustino paulò aliter prolata: *Infelix homo, ò DEVS, qui omnium hominibus placet, & tibi displicet; Beatus vero, qui tibi placet, etsi illis omnibus displiceat. Qui serò tibi placet, non quia illis, sed quia tibi placet, beatus est.*

Considera II. Quàm apta sint hæc media ad insignem hoc exercitio profectum brevi tempore faciendum.

Considera III. Quomodo tu hactenus ijs usus sis, ut deinceps velis. Colloquium ad Christum.

CONSIDERATIO

Pro Quarta Die.

DE VICTORIA SUI.

Punctum I.

Perpende triplicem esse victoriam, quam de teipso reportare debeas, generalem scilicet, quotidianam, & perpetuam. Igitur

Examina te 1. An generalem Victoriam obtinueris, & ita spiritualiter te occideris, ut tibi & concupiscentiis tuis mortuus dicere possis cum S. Paulo: *Vivo autem jam non ego, vivit vero in me Christus.* Galat. 2. Item: *Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri IESU Christi, per quem mihi Mundus crucifixus est, & ego Mundo.* Galat. 6.

Examina te 2. An quotidianam Victoriam obtinueris, scilicet quotidie manè cogitando, quid tibi in die difficillimum accidere, vel in via perfectionis maximè impedire, vel in gravem lapsum impellere possit, & hoc generoso animo superando, vel removendo?

Examina te 3. An perpetuam Victoriam obtinueris habitus, scilicet in singulis actionibus tuis studendo, ut aliqua in te teipsum superes, sive quod idem est, aliquid voluntati tue adversum facias, ut suo modo illud S. Davidis usurpare possis, propter te mortificamur tota die. Ps. 43.

Punctum II.

Perpende, quantas divitias spirituales meritorum ac Virtutum, quantam gloriam, gratiamque apud DEUM & homines, quantam lætitiã tibi trinã hac Victoria causare possis. Dic enim, quid sentires de illo duce, qui post generalem de hoste maximo Victoriam reportatam, quotidie imò singulis horis unam de hostibus suis Victoriam reportaret? Quanto in honore apud omnes habendum? quantis præmiis à Principe suo remunerandum, quantam ex talibus Victoris, honoribus, præmiisque voluptatem percepturum putas? at qui melior est, qui dominatur animo suo, expugnatore urbium, teste Sapiente Prov. 16. quis ergo non ampliora quæque præmia speret? Audi, quid DEUS tali Victori promittat,

Q 4

&

& inde victoriam hanc æstimare disce: *Vincens dabo me-
na absconditum, & dabo illi Calculum candidum, & in
calculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui ac-
cipit.* Apocal. 2. *Qui Vicerit, faciam illum Columnam in
templo DEI mei, & foras non egredietur amplius, & scri-
bam super eum nomen DEI mei,* Apocal. 3. *Qui Vicerit, do-
bo ei sedere mecum in throno meo. Sicut & ego Vici, & si-
cum Patre meo in throno eius. Qui Vicerit, sic Viciator
sumentis albis, & non delebo nomen eius de libro Vitæ.
Confitebor nomen eius coram Patre meo, & coram Angelis
eius.* ibidem. An non ergo meritò Seneca dixit, *Imperium
sibi maximum esse imperium?* an non ille Poëta bene ce-
nit: *Tunc omnia jura tenebis, si poteris Rex esse tui?* hinc
ergo Thomam de Kempis l. 1. c. 3. adhortantem: *Quis
bet fortius certamen, quam, qui nititur Sincere seipsum
hoc deberet esse negotium nostrum, Sincere scilicet seipsum
& quotidie seipso fortissem fieri, ac in melius aliquid progre-
dere. Sed & fructum secururum audi l. 3. c. 53. explicat
si temetipsum perfectè Viceris, cetera facilis subijciat
perfecta Victoria est, de semetipso triumphare; qui enim
ipsum subjectum tenet, ut sensualitas rationi, & ratio
cunctis obediatur mihi (DEO) hic verè Victor est sui, &
minus Mundi.* Thomas Kemp, loco citato.

Punctum III.

Perpende, quæ mediâ tibi ad hanc victoriam obtinendam
servire possint: Tria præ cæteris apta censeo. Primum
auxiliares è Cælo copias petere; An non præ cæteris apta
Maria de Victoria, quæ sola est terribilis ut castrorum
ordinata? An non etiam Angelus Custos, cæteri que Patres
seriò invocati magnam Victoriæ spem facient? Secundum
est, arma bona præparare, an non aptissimus videbitur
dius S. Michaëlis, *quis ut DEVS?* profectò non est alter
similis. An non & Scutum Davidicum præ aliis placebit,
quo ipse Psal. 6. *Vi scuto bonæ voluntatis coronasti nos?* Ter-
tium est, magno animo hostem aggredi, quem in finem pro-
derit sæpius considerasse, & meminisse DEI, aspicientis pro-
gnantem, præmij ex Victoria reportandi, damnorum ab hoste
ste tibi, proximo, DEO, illatorum, Sociorum tuorum fortis

per certantium, imò & Filiorum sæculi ob spem minoris longè præmij similes Victorias reportantium. potuerunt ergo illi, & istæ, & tu non poteris? An non ergo dices tandem cum Davide Psal. 17. *Persequar inimicos meos, & comprehendam eos, & non conuertar, donec deficiant.*

Pro IV. Die,

MEDITATIO II.

DE TERTIO ACTU CHARITATIS DIVINÆ,
NEMPE DE CONFORMATIONE VOLUNTATIS
SVAE CVM DIVINA.

Punctum I.

Considera I. Inter alios effectus amoris primarium ferè esse, quòd uniat amantem cum amato, hanc autem unionem potissimum consistere in ipsarum voluntatum conjunctione, ut scilicet idem velint, ac nolint.

Considera II. In quo consistat perfecta conformatio voluntatis tuæ cum divina, nimirum hoc, ut omne id, quod DEUS circa te vel alios ordinaverit, non modò per intellectum comprobes, sed etiam per voluntatem cum gaudio arripias, & per potentias reliquas non minori industria atque alacritate exequaris, quàm si à teipso juxta summam appetitûs tui inclinationem fuisset electum. Hoc ipsum paulò alij verbis expressit Thomas Kemp. l. 3. c. 25. dum dixit, perfectionem hominis, & per consequens etiam perfectam voluntatum & animarum unionem consistere, in offerendo te ex toto corde tuo voluntati divinæ, non querendo, quæ tua sunt, nec in parvo, nec in magno, nec in tempore, nec in æternitate, ita ut una æquali facie in gratiarum actione permanear, inter prospera & contraria, omnia æqua lance pensando.

Considera III. Quàm longè hæctenus ab hac perfectione abfueris, atque adeò meritò illam increpationem Christi apud Thom. Kemp. l. 3. c. 11. audire merueris: *Fili, oportet te adhuc multa discere, quæ necdum bene didicisti. Quæ sunt hæc, Domine? ut desiderium tuum ponas totaliter secundum*

Qq 5

cundum beneplacitum meum, & tui ipsius amator non sis, sed mea voluntatis cupidus amulator.

Vide ergo, quomodo deinceps hac in parte te gerere velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum I I.

Confidera I. Quanto studio ac desiderio te huic exercitio conformationis, voluntatis tuæ cum divina impendere debeas, idque ob tres maximè causas, quarum prima est, desiderium & quasi voluptas DEI, quam ex tali exercitio capis, nam de te ad suos Sanctos quodammodo dicit, quod olim S. Davide dixit: *Inveni virum secundum cor meum, qui faciet omnes voluntates meas.* Secunda est, proximi utilitas, cui per nullum aliud exercitium magis prodesse potes; nam sicut ille Rusticus, qui omnem tempestatem de manu DEI benevolè accepit, semper habuit fruges optimas (uti in Vita PP. refertur) ita & Religiosus ille felicissimus semper successum operum suorum sperare poterit, qui in omnibus officiis, eorumque administratione suam voluntatem divinam conformat: hoc enim est, quod Christus ipse apud Joannem c. 15. dixit: *Qui manet in me, & ego in eo, per voluntatum unionem) hic fert fructum multum.* Tercia est, summa pax & tranquillitas, quam in hac & altera vita percipies; Quid enim magis in hac vita sperare, aut optare potes, quàm ut omnia tibi ad votum succedant? atqui hoc obtinebis per dictum exercitium, unde meritò S. Catharina Senensis dixit, talem hominem esse similem Christo Salvatori, qui etiam in hac vita Beatitudinem percepit.

Confidera II. Cùm nemo in hac Vita aliud magis optare aut optare prudentius possit, quàm Beatitudinem huic Statui convenientem, quàm imprudenter hactenus feceris, dum per longas ambages, difficilè que vias beatitudinem vanam & falsam in rerum creaturarum amore, & Voluntatis propria executione Quærivisti, cùm tamen veram, solidamque Beatitudinem viâ tam compendiosâ facilique reperire potuisses.

Confidera III. Quomodo vel nunc à priori via discedens atque ad hanc percurrendam toto animi conatu converterere velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quæ subsidia præ cæteris conducant, ad Voluntatem tuam cum Divina perfectissimè uniendam; ea jam pridem Servator ipse Catharinæ Senensi indicavit, dum præcepit, ut primò quidem firmissimè crederet, DEUM summè potentem esse, adeòque nihil in hoc Mundo sine ejus voluntate accidere posse: Deinde ut pariter crederet, eundem DEUM summè sapientem esse, atque adeò scire id, quod evenire hominibus permittit, in eorum bonum convertere: Denique ut non minùs crederet DEUM etiam summè bonum esse, adeòque non tantùm posse, & scire, sed etiam velle, omnia in Electorum suorum utilitatem ordinare.

Confidera II. Quàm solida & efficacia meritò censeantur hæc media, sive ipse eorum Author consideretur, sive eorum aptitudo ad finem prædictum spectetur, cum planè imprudentissimum esse hominem illum oporteat, qui firmiter tres illas DEI perfectiones, potentiam scilicet, sapientiam & bonitatem apprehendens, & credens, etiamnum tergiversaretur in omnibus eventibus suam Voluntatem Divinæ conformare.

Confidera III. Quomodo tu deinceps his mediis uti velis, & cum S. Davide exclamare: Unam petij à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini, omnibus diebus Vitæ meæ, ut videam voluntatem Domini, & visitem templum sanctum ejus. Ps. 26. Colloquium ad Christum.

Pro V. Die.

MEDITATIO I.

DE CHARITATE ERGA DOMESTICOS.

Tessera.

HOc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut Ego dilexi vos. Joan. 15.

Punctum I.

Confidera I. Quod à S. Joanne 1. c. 4. dictum sit: hoc mandatum habemus à DEO, ut, qui diligit DEUM, diligat & Fratrem